

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۱۸/۰۹/۰۷

عبد الغفور لیوال

مور،

لاهم په شپاړسمه پېړۍ کې ژوند کوو

قلموالو!

له بابو لالو څه نه جوړیږي:

له تاریخي پلوه، د بنکېلاک په وړاندې تولېد شوي ادبیات په دوو دورو وېشل کېږي:

۱- اول ډول ادبیات:

له بنکېلاک څخه گیلې، شکایتونه، بنکنځلي او فریادونه ول. په دې دوره کې به د بنکېل ملتونو پر رنځونو، دردونو او چیغو تمرکز کېده، له بنکېلاکگرو څخه به عاطفي تمې کېدې او پوښتل به یې چې ولې داسې ظالمان دي؟ دغو ادبیاتو به کله کله خپل خلک د بنکېلاک پر ضد قربانی ته هم هڅول.

۲- دوهم ډول ادبیات:

پر ځان رامتمرکز ادبیات ول. په دې دوره کې به هڅه کېده، چې د بنکېل ولسونو د کمزورۍ لاملونه وپېژندل شي او د ځان پیاوړتیا لپاره عمل کول و هڅول شي.

په دې ادبیاتو کې به د ځواک هغه وسایل بنوول کېدل، چې بنکېلاکگري کاروي او بنکېل شوي یې نه لري. په دې دوره کې بېځایه قرباني ورکول حماقت بلل کېده. دا دوره عقلاني وه، نه احساساتي او تشه عاطفي. علم، عمل او تدبیر غوره گڼل کېدل، ولس قربانی ته نه، بلکې راټولېدو او ځواکمن کېدو ته رابلل کېده. مرگ خپل ځای ژوند ته پرېښوده. (ژوند) او (انسان) په کې لوی ارزښتونه گڼل کېدل. جمعي خرد او لوړ سياسي شعور جوړېده او ملت دومره پرځان بسيا کېده، چې د بنکېلاک سټه نه، بلکې د بنکېلاک ريښې يې له منځه وړلې.

مور دوهم دورته لاهم نه يو ننوتلي. مور دوهم ډول ادبیات نه دي پنځولي، مور لاهم د شکایت، چیغو او فریادونو په زمانه کې ژوند کوو. مور پرځان بسیاینه لا بیخي پېژنو هم نه

مور له بنکېلاک څخه د رحم و عاطفي هیله کوو، مور تش په نامه خپلواکي د خپلو ماشومانو او تور سرو په حالولو کې لټوو...

مور،

لاهم په شپاړسمه پېړۍ کې ژوند کوو.

پای